

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΤΑ ΧΑΝΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΖΟΡΙΚΑ.

ΟΙ ΑΛΛΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΝΕΡΟΒΡΑΣΤΕΣ;

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ 105 ΥΠΟΔΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ!

ΑΘΗΝΑ, 17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1990, ΤΕΥΧΟΣ 40

29.10.90

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, η επίθεση του φιλ"ελευθερι-
σμού", την ώρα που γράφονται αυτές οι
γραμμές, μαίνεται σ' όλα τα μέτωπα. Επίθε-
ση ενάντια, κύρια, στην ίδια τη ζωή του
ανθρώπινου γένους με τον πόλεμο που απειλείται
στην περιοχή του Κόλπου. Επίθεση ενάντια στη ζωή,
με τη μείωση του εισοδήματος των καταπιεσμένων.
Επίθεση ενάντια στη ζωή, με την ρύπανση του αέρα,
του νερού, του χώματος. Επίθεση ενάντια στην ποιό-
τητα της ζωής, επίθεση ενάντια στα ανθρώπινα
δικαιώματά μας...

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, τοποθετούνται και οι
τελευταίες εξελίξεις στον τομέα της "τρομοκρατίας",
όπως ονομάζουν οι, χωρίς εισαγωγικά ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ
την ΠΟΛΙΤΙΚΗ και ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ δράση.

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, οι πρόσφατες έρευνες και
συλλήψεις, μ' αφορμή το ατύχημα που κόστι-
σε τη σωματική ακεραιότητα του Κ. Μαζοκό-
που, δείχνει την πρόθεση της κυβέρνησης
και των ΕΟΚΟΝΑΤΟϊκών αφεντικών της να ποινικοποιή-
σουν την όποια εκδήλωση ενδιαφέροντος για τα κοι-
νά, όταν αυτή δεν εκπορεύεται από τη Ρηγίλλης.

Από τα τελευταία θύματα του νεκροθάφτη του
Πολυτεχνείου του 1973, Α. Τσεβά, θα ξεχωρίσουμε
τον Φίλιππα Πετρίδη, όχι επειδή συμπαθούμε ιδιαί-
τερα τους δημοσιογράφους, αλλά επειδή είναι χαρα-
κτηριστικό το "αδίκημα" που του προσάπτουν: "ΠΑΡΑ-
ΒΙΑΣΗ ΑΠΟΡΡΗΤΟΥ ΠΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΣ", που διεξά-
γεται εις επήκοον όλων και, μάλιστα, υποχρεωτικά
από το νόμο που λέει ότι, κατά τις έρευνες, ο
ερευνώμενος έχει το δικαίωμα να καλεί τον δικηγόρο
του καθώς και τρίτους μάρτυρες...

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, η επαγρύπνηση, αυτές τις
"πονηρές" μέρες, είναι χρέος όλων μας
απέναντι στους εαυτούς μας κι απέναντι
στο ίδιο το κίνημα. Ας μην αφήσουμε τη
φιλ"ελευθερη" επίθεση να περάσει...

...όταν ο τελευταίος
15 ΧΡΟΝΟΣ
ΚΡΕΜΑΣΤΕΙ
ΜΕ Τ' ΑΝΤΕΡΑ ΤΟΥ
ΤΕΧΕΥΤΑΙΟΥ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΑ,
ΤΟΤΕ Η ΕΞΟΥΣΙΑ
ΘΑ ΕΥΤΥΧΗΣΕΙ...
-ΑΣ ΜΗΝ ΤΗΣ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΗ ΧΑΡΗ!
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Γεια χαρά σας

Πέρα το τηλεγράφημά σας

Είμαστε καλά

Δίδαξα το άσθρο του Γ.Λ.Κόπουλου στο ΒΗΜΑ 28.10.90 και
θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ορισμένα πράγματα αν και δε νομίζω
ότι είναι άγνωστα στους "παροικούντες την Ιερουσαλήμ".

Η εξέγερση στις φυλακές δεν είναι εξέγερση των "σκληρών"
αλλά των καταπιεσμένων. Γιατί οι "σκληροί" δεν έχουν λόγο
να εξεγερθούν αφού τα έχουν όλα και είναι μπλεγμένοι σε
όλα. Οι "σκληροί" δηλαδή αυτοί που έχουν τα κουμάντα στις
φυλακές σε όλα και για όλα είναι χασιέδες, ανώμαλοι, έμπο-
ροι ναρκωτικών και τα πέρνουν απ' όλες τις πλευρές. Αν εί-
χαν τη δύναμη άνθρωποι -φυλακισμένοι, με ασχίες και αντιστά-
σεις να αντιδρούσαν δε θα στάνανε σ' αυτό το χάλι ούτε θα υ-
πάρχε λόγος εξέγερσης. Η αλήθεια είναι ότι οι πολλοί είχαν
υποκύψει στο παιχνίδι που έχουν επιβάλει οι "σκληροί" στις
φυλακές και οι λίγοι που αγωνίζονταν να υποκύψουν είχαν πιλά-
σει τις γνώσεις, στρωμαγμένοι απ' όλες τις μεριές. Αυτά βέ-
βαια σοεΐς τα έβρετε αλλά θα πρέπει και ο κόσμος να μάθει
την αλήθεια. Να μάθει ποιοί είναι οι "σκληροί" και να κατα-
λάβει, ότι όχι μόνο δεν ήθελαν εξέγερση αλλά τη πολέμησαν
με όλους τους τρόπους και ότι κινδυνεύουν ζωές γιατί χτυπή-
θηκαν τα βρώμικα συμφέροντά τους και τα κυκλώματα της σα-
πίλας, της διαφθοράς και της ευπορευματοποίησης.

Για καλύτερη ενημέρωση δώσε σε παρακαλώ στο κύριο Λακόπου-
λο τα υπομνήματα και τις επιστολές που στείλαμε από τις 1
Σεπτεμβρίου 1989.

Όπως και να έρθουν τα πράγματα αυτό που θέλουμε πάνω απ'
όλα να λάμψει η αλήθεια και να καταλάβουν ότι αυτά που ζητά-
με είναι "το πρώτο βήμα" όπως τονίζουμε σε παλαιότερο
υπόμνημά μας και ότι δεν γίνεται να μιλάμε για συνθήκες
διαβίωσης και ανθρώπινες αξίες αν δεν λάβουμε υπ' όψη
μας το λως των ποινών και ότι δε μπορεί ν' ασχισεί κά-
ποιος εκσυγχρονισμός αν δεν γίνουν δεκτά τα αιτήματά
μας και αν δεν μειωθούν οι ποινές των κρατουμένων κατά
το μισό τουλάχιστον. (ειδικά τώρα). Και βέβαια πρέπει να
υπόξουν έγγραφες για τους ανθρώπους που χτύπησαν τα βρώ-
μικα κυκλώματα γιατί οι δυνατότητες εκδίκησης από τους
"σκληρούς" και τ' ασυντικά τους είναι μεγάλες σ' αυτό το
χώρο.

Με εκτίμηση

Δημ. Μελέτης

ΕΓΙΣΜΑΤΑ

*** Στις 3/10/90 γράφτηκε η περί-
μη πλαστή προκήρυξη της 17 Ν. Δη-
μοσιεύτηκε στην ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ, στις
10/10/90. Στις 17/10/90 συντάχτηκε
"απόρρητο ενημερωτικό σημείωμα"
του υποστράτηγου Χρ. Μουστάκου, ε-
πικεφαλής της Διεύθυνσης Κρατικής
Ασφαλείας του υπουργείου Δημόσιας
Τάξης, με το οποίο επιχειρείται
σύνδεση αριστεριστικών οργανώσεων
- αλλά και αναρχικών- με την Ε.Ο.
17 Ν και στο οποίο αναμειγνύονται
τα "επιχειρήματα" του Μπότσαρη κα-
τά του Πάμπλο. Τι να πρωτοβληθεί
κανείς; Τα όσα λένε οι μπάσοι; Η
το ότι εκείνος που τα αποκαλύπτει
είναι ο Γιώργος Φιλιππίδης, στην
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ της 5/11/90;

*** TAKRAF, ELECTRONUM, TRANSPOR-
TUL. Δεν είναι ξόρκι! Είναι τα ο-
νόματα των εταιριών (η πρώτη Ανα-
τολικογερμανική κι οι άλλες δύο
Ρουμανικές) που χρηματοδότησαν τον
Άρη Βουδούρη, τότε ιδιοκτήτη των
"ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΛΑΔΙΩΝ", κατόπιν εκ-
δόση του σούπερ-υπερ-φιλ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ
ΤΥΠΟΥ" και τώρα πια μακαρίτη...

*** Τη μεταφορά του συντονιστικού
τους οργάνου από την Αθήνα στη
θεσσαλονίκη, αποφάσισαν οι Οικολό-
γοι-Εναλλακτικοί στις 4/11/90. Και
θυμηθήκαμε το γνωστό μου..., που
όταν δεν πήγαν καλά οι δουλειές,
άλλαξε τα κρεβάτια κι όχι τις
π...

*** Μετά την πώλησή της στο ξένο
ιδιωτικό κεφάλαιο, η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑ-
ΠΕΖΑ ετοιμάζεται να ξεπουλήσει σε
ξένους και την θυγατρική της ΤΡΑ-
ΠΕΖΑ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ. Την πώληση θα αναλά-
βει η αγγλική μεσιτική εταιρία
SALOMON BROTHERS και, μέχρι στι-
γμής, έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον
οι γερμανικές DRESNER BANK και
DEUTSCHE BANK και η ελβετική
SUISSE.

*** "Ο ένας από εντατική σε εντα-
τική σε εντατική... ο άλλος (δηλα-
δή ο Μητσότακης), σοβιετλός σαν έ-
φθος, δραστήριος και ακούραστος
να μας κυβερνά, εργαζόμενος 16 ώ-
ρες το 24ωρο!" Δείγμα "πολιτικής
γροσής" του Δημήτρη Ρίζου στον "Ε-
ΛΕΥΘΕΡΟ" ΤΥΠΟ. Τώρα, βέβαια, το τι
κάνει τις 8 ώρες που δεν δουλεύει
ο "έφθος", δεν μας το λέει ο "Α-
νάδελφος". Εμείς τα λογαριάσαμε
και τα βρήκαμε: Δύο ώρες στο σινε-
μά, δύο ώρες σε λαϊκές ταβέρνες
της Γλυφάδας, δύο ώρες μετακίνηση
και δύο ώρες... ΑΥΤΟΤΑΡΑΧΟ. Όσο
για το αν κοιμάται δεν το ξέρου-
με... Αλήθεια, αληθεύει το ότι το
μάτι του δικτάτορα Παπαδόπουλου
είχε εκείνη την τρελλή λάμψη, λόγω
κατάχρησης αμfetαμινών;

*** Τραμπούκοι νεοδημοκράτες επι-
τέθηκαν, στις 5/11/90 στους εργάτες
που έχουν καταλάβει, εδώ και μήνες,
το εργοστάσιο της "Πειραικής-Πα-
τραϊκής" στην Πάτρα, με σκοπό να
σπάσουν την κατάληψη. Πολλοί εργά-
τες και πέντε φασίστες τραυματί-
στηκαν.

*** Ιρακινοί, Σύροι, Αίθιοποι και
Παλαιστίνιοι είναι οι νέος -μετά
τους Φιλίπιν, Μλισηδες κλπ.- στό-
χος της Δ.Α.Ε.Ε.Β., δηλαδή της
"Διεύθυνσης Αντιμετώπισης Ειδικών
Εγκλημάτων Βίας", που είναι γνω-
στότερη σαν "αντι"-τρομοκρατική ο-
μάδα του υπουργείου Δημόσιας τά-
ξης. Την επιχείρηση οργανώνουν οι
Ι. Βασιλειάδης (υπουργός), Μ. Κου-
τελιδάκης (γ. γραμματέας) και
Σκλάβος (ταξίαρχος, επικεφαλής της
Δ.Α.Ε.Ε.Β.) κάτω απ' την στενή ε-
πίβλεψη και με την καθοδήγηση της
MOSAD και του αμερικάνου "συντονι-
στή" των "αντι"-τρομοκρατικών ε-
νεργειών, Μώρις Μπόσμπυ.

*** Συγκέντρωση συμπάραστασης
στους 105 υπόδικους συμπολίτες
τους που κατηγορούνται για τα ε-
πείσοδια της 23/4/90 (κατά την
διαδήλωση ενάντια στις αμερικάνι-
κες βάσεις) πραγματοποιήσαν, στις
6/11/90 στα Χανιά, 8.000 άτομα. Α-
νόμεσα σε πολλά άλλα, ακούστηκαν
και τα συνθήματα: "Και μέσα θα
μπούμε, και πάλι μάγκες είμαστε!",
"Κάτω η κρατική Δικαιοσύνη!", "Τί-
ποτα-τίποτα δεν μας σταματά. Τις
βάσεις θα τις διώξουμε με τον τσα-
μπουκά!". Στο μεταξύ, από τους 105
κατηγορούμενους, οι 45, που πέρα-
σαν απ' τον ανακριτή, παραπέμπο-
νται σε Δίκη. Απ' αυτούς, ο Μανώ-
λης Τσινιάρης έχει προφυλακι-
στεί, ο δημοσιογράφος Αγγελάκης α-
φέθηκε ελεύθερος με εγγύηση
200.000 δραχμών, ενώ εγγύηση
30.000 δραχμών επιβλήθηκε και στον
18χρονο Γιώργο Γρηγοράκη, που δή-
λωσε ότι δεν θα δεχόταν να πληρώ-
σει κι είχε αποφασίσει να πάει
στην φυλακή, αλλά τελικά η εγγύηση
πληρώθηκε απ' τον πατέρα του κι α-
φέθηκε ελεύθερος.

*** Αναβλήθηκε στις 14/11/90, η Δί-
κη των Σμυρναίων - Μαρινών, λόγω
απουσίας του δεύτερου εξ' αιτίας
ψυχολογικών προβλημάτων.

*** Στις 13/11/90, έγινε στα Προ-
πύλαια συγκέντρωση ενάντια στον
ανταρχισμό της εξουσίας, που έχει
εμφανιστεί τις τελευταίες μέρες λόγω
της υπόθεσης Μαζοκόπου. Συμμετεί-
χαν 1.000 περίπου άνθρωποι, μέλη
αριστερών οργανώσεων, οικολόγοι
και αναρχικοί. Ανάλογη συγκέντρωση
και πορεία έγινε στη θεσσαλονίκη.

*** Η Επιτροπή αγώνα κατά των
Αμερικάνικων βάσεων στην Κρήτη
έδωσε στις 14/11/90, συνέντευξη τύ-
που, με αφορμή τις διώξεις 105
επώνυμων και μη πολιτών των Χανίων,
για τα γεγονότα της 23ης Ιούλη 90,
και για την ευαισθητοποίηση της
κοινής γνώμης.

*** "... Μια από τις αλλαγές, που
θα πρέπει να συντελέσει στην γενι-
κότερη αναμόρφωση του συμφωνιστι-
κού συστήματος, είναι η κατασκευή
νέων φυλακών ή η επέκταση αυτών
που υπάρχουν". Το είπε ο Μ. Μηλια-
ράκης, ο πρόεδρος της Χριστιανι-
κής δημοκρατίας, σε συνέντευξη του
στον έλας 9,61, στις 7/11/90. Μη
μας πείτε, πως δεν είναι και
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ και ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ!

*** Στις 7/11/90, στο Μικτό Ορκω-
τό Λαμία και μέσα σ' ένα έντονο
αστυνομικό κλίμα, ο αντιπυρηνικός
διαδηλωτής Γ. Μπαλής, καταδικάστη-
κε σε φυλάκιση 12 μηνών, που εξα-
γόρασε προς 400 δραχμές την ημέρα.
Εξω από το δικαστήριο, βρισκόνταν
300 περίπου άνθρωποι, φίλοι και
συμπαραστάτες, με πανά και προκυ-
ρήξεις.

*** Στις 7/11/90, έγινε 24ωρη πα-
νεργατική απεργία στον νομό Ξάν-
θης, οργανωμένη από το Εργατικό
Κέντρο, ενάντια στα σχέδια της κυ-
βέρνησης να ιδιωτικοποιήσει τις
συνεταιριστικές επιχειρήσεις ΣΕ-
ΚΑΠ, ΣΕΒΑΘ, ΡΟΔΟΓΗ και ΣΕΚΕΠ και να
απολύσει περίπου 2.000 εργαζόμε-
νους σ' αυτές.

*** Μέσα στη λαίλαπα των απολύ-
σεων, των αντι-απεργιακών νόμων,
των νέων φόρων, που αγκαλιάζει
κάθε κλάδο παραγωγής, κάθε δραστη-
ριότητα, κάθε άνθρωπο, να κάποιος
... που επιτέλους πιάνουν δουλειά!
Περίπου 3.000 νέους μπάτσους πρό-
κείται να προσλάβουν ο Βασιλειάδης
και οι επιτελείς του για περισσό-
τερη αστυνόμευση, ξύλο, συλλήψεις.

*** Τα "σοσιαλιστικά" Μ.Α.Τ. και
Μ.Ε.Α., δεν ήταν που χτυπούσαν
κακοποιούς, συλλαμβάναν επί ΠΑ-
ΣΟΚικής οκταετίας, όχι μόνο αντι-
πυρηνικούς διαδηλωτές, αλλά και
φοιτητές και εργαζόμενους; Τι θέ-
λεις τώρα λοιπόν κύριε Ααλιώτη και
συμπαρίστας σε δικάζόμενους α-
ντιπυρηνικούς διαδηλωτές, όπως τα
81ιβέρα κομματίδια τύπου Ε.Α.Ρ.;

*** Είναι αλήθεια ότι μια αρμόδια
επιτροπή της Ε.Α.Ρ. ετοιμάζεται να
ξαναφέρει στην επιφάνεια το περι-
βόητο σχέδιο του Γιάνναρου για τις
προβληματικές; Κι είναι αλήθεια
πάλι ότι ο ίδιος ο Γιάνναρος ετοι-
μάζεται να το επανωφέρει με "προ-
οδευτικό" χρώμα αυτή τη φορά;

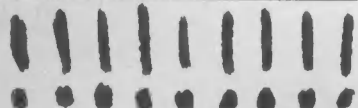
*** Για να μειωθούν τα ελλείματα
της Ε.Α.Σ., οι αρμόδιοι σκέφτηκαν
και ξανασκέφτηκαν, και αποφάνθηκαν
ότι έπρεπε να περικοπούν αρκετά
δρομολόγια λεωφορείων. Γι' αυτό τε-
λευταία το να πηγαίνεις πιο γρήγο-
ρα στην Καλαμάτα, παρά στο Περίστε-
ρι είναι γεγονός (!)

*** Σε μικρή του συνέντευξη στον
ΦΛΑΣ 961, για τα δικαιώματα αυτών
που τα σπίτια υψίστανται έρευνα,
στις 12/11/90, ο δικηγόρος Βασίλης
Αλεξανδρής είπε και το εξής χοντρό:
"... όταν οι αστυνομικοί ερευνούν
κατά παράβαση καθήκοντος, δηλαδή
χωρίς χαρτιά, εισαγγελέα και τα
παρόμοια, δεν έχουμε δημοκρατία,
αλλά αναρχία!". Λέτε οι μπάσοι που
τελευταία, επιδίδονται στο προσφι-
λές σπόρ της έρευνας, να είναι
μεταμφιεσμένοι αναρχικοί και να
ερευνούν σπίτια μπάτσων;

Ο "ΔΑΙΜΩΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ"
ΕΙΝΑΙ, ΦΑΙΝΕΤΑΙ, ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ.
ΑΦΟΥ Μ'ΕΝΑ ΜΗΔΕΝ ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΝΑ
ΔΕΚΑΠΛΑΣΙΑΣΕΙ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΤΩΝ
ΑΤΟΜΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΣΤΗ
ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ 25/10/90 ΓΙΑ ΤΙΣ
ΦΥΛΑΚΕΣ.

*** Στις 13/11/90, έγινε στα Προ-
πύλαια συγκέντρωση συμπάραστασης
στον Μ. Μπουκουβάλα, από την "κίνη-
ση υπεράσπισης κοινωνικών και πο-
λιτικών δικαιωμάτων" Στη συγκέν-
τρωση υπήρχε ένα πανό της συσπει-
ρωσης Αναρχικών που έγραφε: "Μα-
ζοκόπος ένας ακόμα αγωνιστής στα
χέρια του κράτους". Μέλη της κίνη-
σης επιτέθηκαν με σκοπό να επιβάλ-
λουν την άποψή τους, να πάει το
πανό της συσπειρώσεως στην πίσω
πλευρά των Προπυλαίων. Παρ' ότι
διαφωνούμε με το νόημα του πανού,
δεν μπορούμε να μην καταγγείλουμε
τις ΚΝΑΤικές μεθόδους της κίνη-
σης που προσπάθησαν να σπλίσουν το
πανό της συσπειρώσεως. Κυρ. Γιαν-
νόπουλε, Μπελαβίλλα και ΣΙΑ, χυ-
ρίς το μακιγιάζ και το κανάλι 29,
ΕΙΣΤΕ ΠΟΛΥ ΓΕΛΟΙΟΙ...

*** ΜΕ ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ Μ.Α.Τ. και Ε.Κ.
Α.Μ., που κατέληξε στον τραυματι-
σμό δύο κρατούμενων και δύο μπάτ-
σων, έληξε, στις 7 το πρωί της
14/11/90, η εξέγερση των κρατου-
μένων στις φυλακές Αλικαρνασσού
Ηρακλείου Κρήτης, που είχε αρχίσει
(πρώτη απ' όλες τις άλλες) στις 9/
10/90. Παρά τη συνθηκολόγηση των
κρατούμενων άλλων φυλακών, που
σεις του υπουργείου Δικαιοσύνης,
οι 11 στασιαστές της Αλικαρνασσού,
κράτησαν ψηλά μέχρι το τέλος, τη
σημαία της εξέγερσης. Τη στιγμή
που διαβάζετε αυτές τις γραμμές,
το κράτος εκδικείται τους 11
ελεύθερους κρατούμενους, ΒΑΣΑΝΙ-
ΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΣΤΙΣ ΑΠΟΜΟΝΩΣΕΙΣ...
Στο μεταξύ, ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ
ΣΤΟΝ ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ...

**ΣΤΙΣ 6 ΝΟΕΜΒΡΗ 1987 ΠΕΘΑΝΕ Ο ΣΠΥΡΟΣ ΠΡΙΦΤΗΣ Ή
ΑΓΙΣ ΣΤΙΝΑΣ ΠΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟΥ ΠΙΝΗ
ΑΓΩΝΙΖΟΤΑΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ...
ΔΕΝ ΕΞΗΧΝΑΜΕ!**

ΑΓΙΣ ΣΤΙΝΑΣ (1900-1987)

Ψευδώνυμο του αταλάντευτου επαναστάτη Σπύρου Πρίφτη, από το 1926 που "τά' σπασε" με το Κ.Κ. Το ψευδώνυμο έχει σχέση με τοποθεσία από θαψιές (στίνα) στο χωριό του, Σπαρτίλλα Κέρκυρας.

Όλη του η ζωή ήταν μεστή από αδιάκοπους αγώνες, για τους καταπιεσμένους και τους κολασμένους της γης. Αλλά και γεμάτη από πνευματική δουλειά, με συγγραφή και μεταφράσεις κειμένων για το εργατικό κίνημα και την προκοπή του. Πρόλαβε να δει την αναγνώριση των πολυτίμων υπηρεσιών που πρόσφερε στην υπόθεση της κοινωνικής επανάστασης.

Αντιμετώπισε την πείνα με καρτερία, την λυσσαλέα αντίδραση φασιστών και σταλινικών με απaráμιλλο θάρρος. Χρόνια ατελείωτα, σε εξορίες και φυλακές, με ψηλά το κεφάλι. Αδιάλλακτος στις επαναστατικές του θέσεις. Αντιμετώπισε αγέρωχα τους κατατρεγμούς από τους, συνεξοριστούς του στα ξερονήσια, σταλινικούς (κάθε μέρα στο "πρωινό συσσίτιο" οι σταλινικοί περνούσαν και το έφτυναν). Και όμως, διατήρησε μίαν αξιοθαύμαστη πρεμία και πραότητα στις αντιξοότητες, στο ξύλο, στους φόνους, στις αυτοκτονίες και στις εκτελέσεις προσφίλων συντρόφων του. Το επαναστατικό ήθος, υποδειγματικό, ξάφνιαζε και "παίδευε" τους νεώτερους...

Το συγγραφικό του έργο και ο προφορικός του λόγος αποτελούν πολύτιμη κληρονομιά και υποθήκη για τους μεταγενέστερους. Υπήρξε η μόνη φωνή στον κόσμο, που στεντόρια έγραψε και φώναζε, μέσα στην λαίλαπα του πολέμου, για τον ληστρικό ιμπεριαλιστικό (και όχι αντιφασιστικό) χαρακτήρα του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου. Με τα γλαφυρά και κατανοητά -δίχως λαϊκισμούς- γραφτά του κείμενα, έχτισε στην χώρα την υποδομή για την επαναστατική σκέψη και δράση. Πολλά έργα του αποτελούν στοιχεία αναφοράς για κάθε επαναστάτη-διεθνιστή-αναρχικό, σημερινό ή αυριανό, που μάχεται για την αντιεξουσιαστική, αταξική συγκρότηση της κοινωνίας και την εξάλειψη της κρατικής αυθαιρεσίας.

Ελάχιστα στιγμιότυπα από την πολυτάραχη ζωή του.
(Σταχυολογήματα μνήμης από τον Βασίλη).

* Όταν ο πατέρας του Φίλιππος (ανεύθυνος, σπάταλος και γυναικάς, κατά τον Σπύρο) έμαθε -το 1919, από τον "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ"- ότι πιάστηκε από την χωροφυλακή, ήλθε στην Αθήνα και "έπιασε" την μάνα του Ράλλη Ζαίρα και κατόπιν έστειλε στη Θεσσαλονίκη, στο Μεταγών, δικηγόρο, που λέει στο Σπύρο: "Ενδιαφέρεται για σας ο υπουργός και η κυρία Ζαίρα". "Να πεις στον πατέρα μου να μην ενδιαφέρεται για μένα. Αυτή είναι δουλειά δική μου και του κόμματος" (η απάντηση).

* Στην πρώτη και την δεύτερη τάξη του Δημοτικού φοβόταν. Στην τρίτη τάξη έμπλεξε με μάγκες και έσπαγε τζάμια. Αποβλήθηκε από όλα τα σχολεία της περιοχής και πήγε σε άλλη γειτονιά.

* Στα 18, του ίδρυσε μαζί με τον Σέρβο επαναστάτη Ελία Γιοβάνοβιτς, τον "Σοσιαλιστικό Όμιλο Σπαρτίλλας". Όταν ο Ελία γύρισε στην Σερβία, μετά την "αμνηστία", που έδωσε ο βασιλιάς Πέτρος, τον σκότωσαν.

* Το 1921, με τον γιατρό Στέφανο Γιδάκη, που εμπύσε τον Σπύρο (ήταν άθεος) στα 14, πέρνανε διευθύνσεις φαντάρων, που ήταν στο μέτωπο και ζητούσαν αλληλογραφία με δεσποινίδες, τους έστελναν επαναστατικό υλικό και τους έγραφαν: "Δεν σκέφτεσαι ότι, εκεί που είσαι, μπορεί να σκοτωθείς;". Στο ταχυδρομείο Σμύρνης, υπήρχε φαντάρος με διεύθυνση Ραούλ Αυγέρης (ψευδώνυμο Ν.Μπαϊρακτάρης), τον οποίο ο Στίνας προμήθευε με προκηρύξεις κατά του πολέμου.

* Στην Κέρκυρα, κρυβόταν από χωριό σε χωριό, γιατί φοβόταν τους χωριανούς του. Κάθε τόσο πήγαιναν να τον συλλάβουν χωροφύλακες και, το μόνο που κατάφεραν, ήταν να σφάζουνε αονιά και κόττες για να τους

μαγειρεύει η μάνα του. Δεν την ένοιαζε, "άρκει να σωνόταν ο Σπύρος της".

* Παρουσιάστηκε φαντάρος το 1923, στον λεγόμενο "λόχο προσκολλήσεως". Η διαταγή ήταν, όλοι οι λιποτάκτες να στέλνονται δεμένοι στο στρατό θράκης. Κατόρθωσε με κάποιον Δενδρινό, που ήταν υποψήφιος αγροτιστής, να μείνει στην Κέρκυρα και, σαν εγγράμματος που ήταν, στο γραφείο του λόχου, όπου έγραφε την ημερήσια διαταγή του φρουραρχείου. Όλα τα απόρρητα και εμπιστευτικά έγγραφα τα έστελνε στο "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ". Όταν ρωτούσε ο λοχαγός, πού είναι τα έγγραφα, ο Σπύρος του απαντούσε: "Εκεί που είναι οι 5.000 δραχμές που έκλεψες από το ταμείο του λόχου".

* Ένα μέλος του κόμματος, τότε που ήταν φυλακισμένος στο φρούριο της Κέρκυρας, μέρδευε τον κομμουνισμό με την Δευτέρα Παρουσία!

* Στα Γιάννενα, φαντάρος στο 25ο σύνταγμα, ήταν με άλλους τρεις συντρόφους, τον Σταύρο Γιαννουλάτο, ανθυπολοχαγό, που ήταν διαγραμμένος από το κόμμα σαν αναρχικός, τον Σπύρο Παπαδάτο, ανθυπασπιστή, και τον Φώτη Μπράτσο γραφιά. Ζήτησαν και οι τέσσερις από το κόμμα να τους προμηθεύσει γραφομηχανή και την μπροσούρα "Προς τους νέους" του Κραπότκιν. Η απάντηση του κόμματος: "Είναι επικίνδυνη δουλειά για σας και για το κόμμα και να την σταματήσετε πάραυτα".

* Στο γραφείο του λόχου ο διανομέας "μου έδωσε ένα τηλεγράφημα και το άνοιξα", λέει ο Στίνας, "για πρωτόκολλο". Ελεγε: "Συλλάβετε και αποστείλατε τάχιστα, συνοδεία, στρατιωτών Σπυρίδωνα Πρίφτην. Αναφέρατε εκτέλεσιν της παρούσης. Υπογραφή: Πρίγκηψ Ανδρέας" (αδελφός του βασιλιά Κωνσταντίνου). "Επήρα το όπλο μου και το γυλιό μου και λιποτάχτησα".

* Στην Ανάφη, η Εργατική Βοήθεια μας έστελνε κουκιά. Λίναμε στο κόσμο τα κουκιά και μας δίνανε καθαρά ψάρια".

* "Στα 15 μου, στο κρατητήριο, φέρνανε παιδιά γιατί έβριχναν βαρελότα. Και έρχονταν μαζεμένοι οι γονείς τους και φώναζαν, γιατί αφήνουν τα παιδιά τους με έναν Αναρχικό".

(Άλλη φορά, ο "Αναρχικός" θα δεχτεί τη φιλοξενία και άλλων αναμνήσεων του Στίνα, από το σημειωματάριο του Βασίλη).

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Σπύρος Πρίφτης (Αγίς Στίνας)

Ο Αγίς Στίνας (κομματικό ψευδώνυμο του Σπύρου Πρίφτη) γεννήθηκε στο χωριό Σκαρίλλας της Κέρκυρας στα 1900. Τέλειωσε την μέση εμπορική και από παιδί 14 - 15 ετών επηρεάζεται από τις σοσιαλιστικές ιδέες, συμμετέχοντας στην νεολαία του σοσιαλιστικού σκλήρου της Κέρκυρας.

Γίνεται μέλος του ΣΕΚΕ, μετέπειτα ΚΚΕ, από το 1918 όταν η ομάδα στην οποία συμμετείχε αποτελεί έναν από τους συνιδρυτικούς πυλώνες, στην ίδρυση του νέου κόμματος.

Αποτάχτηκε από τον στρατό το 1921 με πλυσία κομμουνιστική δράση, που του στοίχισε καταδικαστικές φυλακίσεις και εξορίες, εξελίχεται μέλος στην κομματική ιεραρχία σαν ένα από τα πιο σημαντικά στελέχη. Υποψήφιος Βουλευτής του Νομού Κερκίρας το '26, γραμματέας της Κ.Ο. Πειραιά, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής και γραμματέας της περιφέρειας Κεντρικής και Ανατολικής Μακεδονίας. Διαγράφεται στα 1931 από το ΚΚΕ, ύστερα από διαφωνία του για την καθαίρεση της Κεντρικής Επιτροπής και «οι διανομοί» της, με επικεφαλής τον Νίκο Ζαχαριάδη, ύστερα από επέμβαση της Κομμουνιστικής Διεθνούς.

«Απ' αυτό, όπως σημειώνει ο ίδιος σε αυτοβιογραφικό σημείωμα, πέρασα στον Τροτσκισμό».

Είχα και εγώ όπως και πολλοί άλλοι την αντανάκη ότι αυτός εκπροσωπούσε την επαναστατική πτέρυγα του κινήματος. Τυπικά ήμουν μέλος της 4ης Διεθνούς μέχρι τα μέσα του '47.

Τον Μάρτιο του 1935, ύστερα από οξείες ιδεολογικές αγώνες στο χώρο της αυτοκαλούμενης «αριστερής αντιπολίτευσης», δημιουργείται μια πολιτική ομάδα που ξεχωρίζει απ' όλες τις άλλες τάσεις, ομάδες, οργανώσεις, κόμματα και από τις προγραμματικές της αρχές και από τα μέσα και τις μορφές μάχης και από τη μαχητικότητα την αφοσίωση και τις ήθος του μέλους της. Για τις ιδέες και τη δράση αυτής της ομάδας παίρνω όλη την ευθύνη.

Και επιτέλους ιδιαίτερα παίρνω όλη την ευθύνη για τις θέσεις και τη δράση της στην πόλη και στην κατοχή. Αυτή η ομάδα διατηρεί την συνέχειά της μέχρι σήμερα. Και είναι μια από τις πολύ λίγες καλές επαναστατικές ομάδες που στάθηκε ικανή (με την πολύτιμη βοήθεια του Καστοριάδη) να αποβάλλει ότι από την καλή θεωρητική πανοπλία του κινήματος αποκόπηκε την δράση του και να προσαρμοστεί μ' αυτό που γενικά λέμε «πνεύμα» του γαλλικού Μαι του '68».

Μελέτες και άρθρα έχει γράψει στις εφημερίδες και τα περιοδικά: Ριζοσπάστης, Φωνή του Εργάτη, Εργατική, Νεολαία, Εξέριστος Επαναστάτης (Ανάθη 1926), Κακηνεράτης, Αντιμνηστικός αγώνας, ΑΥ ΑΝΤΙ, Σημεία του κομμουνισμού, Διηρκής Επανάσταση, Μπλοκβίκο, Νέα Εποχή, Εργατικό Μέτωπο, Δελτίο της Ακροναυλίας, Εργατική Πάλη, Εσωτερικό Δελτίο ΚΑΚΕ, Νέα Ξεκίνηση, Περίοδος, Σοσιαλισμός ή Βαρβαρότητα.

Έχει γράψει και εκδόσει τις μερσοσύνθετες κριτικές στις απόψεις της 4ης ολομέλειας του ΚΚΕ (32), χρονικό της ομάδας (50), «εργατικά» κόμματα, «εργατικά» κράτη και το ανελευθερωτικό κίνημα της εργατικής τάξης (65). Επίσης τα βιβλία Αναμνήσεις (77), ΕΑΜ - ΕΑΛΛΣ - ΟΠΛΑ (82).

Έχει μεταφράσει και προλογήσει: «οι σοσιαλιστές και η πόλη» του Λένιν, «κριτική εκτίμηση της ρωσικής επανάστασης» της Λούζεμπουργκ, «Η ζωή της Ρώσας Λούζεμπουργκ» του Φρίλντ. Πρόλογοι του ακόμα υπάρχουν στα: «Επαναστατικό κίνημα» «σύγχρονο καπιταλισμό» και «Η Ουγκρική Επανάσταση του '56» του Καστοριάδη.

Μέχρι το 1926 υπέγραφε με το πραγματικό του όνομα: Σπύρος Πρίφτης. Από το 1926 και συνέχεια με το Α. Στίνας. Άλλα ψευδώνυμα: Αγίς, Διόρος, Κορσινάκης, Φίλιππος.

Και μια ιστορική ερωσία...

Τα παραπάνω είναι μέρη ή περιλήψεις από μια μελέτη για το αγροτικό, που είχα γράψει στην Κέρκυρα το 1953. Τότε, είχε μια πρακτική αξία για τους ακτήμονες και φτωχούς αγρότες και για αυτούς γράφτηκε. Τώρα όμως, δεν έχει παρά ιστορική ή μουσειακή αξία. Το πρόβλημα, έχει πρακτικά λυθεί. Οι αγρότες, μοσχοπουλάνε τα κτήματά τους για ξενοδοχεία και βίλλες, και οι φτωχοί και μεσοί αγρότες άνδρες και γυναίκες, έχουν παρατήσει τα κτήματά τους και έχουν γίνει ξενοδοχοπάλληλοι, μάγαροι, γκαρσόνια, καθαριστριες, πωλήτριες, κλπ.

Ό,τι έχει σχέση με την παραγωγή, χέρι και μυαλό, δεν απασχολούνται παρά για τον τουρισμό, και δεν ενδιαφέρονται παρά μόνο γι' αυτόν. Οι πλούσιοι αγρότες ελαιοκτηματίες, δεν βρίσκουν χέρια για τη συλλογή του καρπού. Περσόν κούτσά - στραβά, βουλευτήκανε με τουρίστες και τουρίστρες. Τα ελαιουργία, συχνά σταματούν γιατί δεν υπάρχει νερό. Η κατανάλωση του νερού από τον τουρισμό έχει φτάσει σε απίθανο ύψος. Αλλά οι τόσες όλου του κόσμου είναι γεμάτες χυλάρικα.

ΤΟΤΕ...

Δεν υπάρχει πιο παρόλογη και πιο επικίνδυνη για τις μάζες αντανάκη απ' το να πιστεύουν ότι είναι δυνατόν η κοινωνική τους απελευθέρωση να πραγματοποιηθεί από το κράτος και το κόμμα. Αυτό θα έπρεπε να σημαίνει: ότι το οικονομικό στρώμα που κατέχει την εξουσία, διευθύνει την οικονομία και διαχειρίζεται τον κοινωνικό πλούτο, όχι μόνον δεν θα επωφεληθεί απ' αυτό και δεν θα δημιουργήσει προνόμια για τον εαυτό του, αλλά αντίθετα, θα μεταβιβάζει συνειδητά τις εξουσίες του, έστω και με δόσεις, στις λαϊκές μάζες μέχρι που να διαλυθεί αυτό το ίδιο μέσο σε μια αταξική κοινωνία ισοτήτας, ελευθερίας, δίχως κράτος, χωροφύλακες, δεσμοφύλακες, κτλ.

Αυτό ούτε έγινε ποτέ στην Ιστορία, ούτε και πρόκειται να γίνει και μόνον οι ηλίθιοι μπορούν να πιστεύουν αυτούς που το υπόσχονται.

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΣΕΩΝ.

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

"ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ"

Νο 2, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1983.

Οι συνθήκες της ύπαρξης του συγχρόνου προλεταριάτου και η πάλη του το οδηγούν να αναπτύξει μια συνείδηση που το περιεχόμενο της τείνει προς το σοσιαλισμό. Αλλά η εργατική τάξη, δεν μπορεί, δεν υπάρχει τρόπος, να περιχαράκώσει τον εαυτό της και να προφυλαχτεί από την ιδεολογική πίεση και την επίδραση των ιχθυικών της τάξεων. Είναι προσην της ίδιας της κοινωνίας, ο' αυτό της την άμεσότητα της, τον αέρα της και τα δηλητήρια της αναπνέει.

Δουλικές συνθήκες, αδράκεια, αδιαφορία για τα γενικότερα προβλήματα που θεωρούνται έργα των ειδικών, προλήψεις θρησκευτικές και θθνικές, αυταπάτες κλπ., από αιώνες δεσπόζουν και συστηματικά καλλιεργούνται από το κράτος, το σχολείο, την εκκλησία, τα κόμματα, μ' όλα τα τεράστια μέσα που διαθέτουν, τύπο, ραδιόφωνο κλπ. Οι δυσκολίες που έμποδίζουν την εργατική τάξη να αποκτήσει καθαρή συνείδηση των ιστορικών καθηκόντων της είναι τεράστιες. Απ' αυτές τις δυσκολίες και όχι από την ανωμύτητα των αντικειμενικών συνθηκών έζηγούνται οι άνοδοι στην έπουράνια και οι πτώσεις στην άδυσσο, ή βυελώδης δραστηριότητα και η πτωματική απόδραση.

Η πάλη του προλεταριάτου είναι υπό μια έννοια, πάλη έναντι του εαυτού του, πάλη για την απαλλαγή του από τον δόρυο που έχουν συσσωρεύσει οι αιώνες επάνω του.

Τα διάφορα πολιτικά κόμματα εκθέτουν κατά την προεκλογική περίοδο στο λαό τις αρχές τους, την πολιτική τους, το πρόγραμμά τους, τί δηλαδή θα κάνουν και τί δεν θα κάνουν στην περίπτωση που θα πάρουν την εντολή να τον αντιπροσωπεύσουν στην Βουλή. Την ψήφο του την ζητάν για να εφαρμόσουν αυτό το πρόγραμμα κλπ. Και ο λαός ανάλογα με τις προτιμήσεις του γι' αυτό ή για εκείνο το πρόγραμμα, γιά το τί κατά τη γνώμη του πρέπει να γίνει και το τί δεν πρέπει να γίνει, ψηφίζει αυτό ή το άλλο κόμμα. Έτσι ο λαός αποφασίζει με την ψήφο του τί πρέπει και τί δεν πρέπει να γίνει. Οι βουλευτές γίνονται εντολοδόχοι και φέρεις δραμέου προγράμματος και δραμέου πολιτικής. Είναι εντελώς αυτόνομοι: έτσι πρέπει να είναι εάν «όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το λαό» και αν έχουν μία έννοια οι εκλογές και όλα αυτά που γίνονται λέγονται και γράφονται στην προεκλογική περίοδο.

Και όμως δεν είναι έτσι. Εάν ένας οποιοσδήποτε εντολοδόχος ενεργήσει αντίθετα απ' την εντολή που πήρε από τον εντολέα του, καταδικάζεται και τιμωρείται από τον νόμο. Δεν είναι μόνον ηθικός άτιμη αυτή η πράξη αλλά αποτελεί ποινικό αδίκημα. Αυτό ισχύει: γιά όλους, εκτός από τους βουλευτές. Αυτοί μπορούν όταν είναι υποψήφιοι να δίνουν υποσχέσεις, να αναλαμβάνουν υποχρεώσεις, να παίρνουν εντολές και όταν εκλεγούν βουλευτές, να κάνουν το αντίθετο από ότι ανέλαβαν την υποχρέωση να κάνουν. Ο εντολέας τους, δηλαδή ο λαός, δεν έχει δικαίωμα, ούτε να τους ανακαλέσει ούτε να τους υποβάλλει μήνυση γιά απάτη ούτε να τους κόψει το μισθό. Η απάτη επιτρέπεται κατ' εξαίρεση εις βάρος του λαού από τους αντιπροσώπους του. Το άρθρο 62 του Συντάγματος προστατεύει το βουλευτή και απαγορεύει κάθε καταδίκη ή εναντίον του γιά γνώμη ή ψήφο που έδωσε κατά την ενέργεια των βουλευτικών καθηκόντων του. Και μέσα σ' αυτά τα βουλευτικά του καθήκοντα κατά την ενέργεια των οποίων, απαγορεύεται κάθε καταδίκη ή εναντίον: και η απάτη εις βάρος των εντολέων του, αλλά να είχε υποσχεθεί ότι θα κάνει και άλλα, τα εντελώς αντίθετα, να κάνει.

Α. ΣΤΙΝΑΣ: ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΜΟΙ Α' - Β', ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΒΕΡΓΟΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1977.

Τί είναι η επανάσταση

Η 'Επανάσταση, ή 'Επανάσταση που ανατινάξει στον αέρα αιωνόδιους θρόνους και αιωνόδια καθεστώτα, ή 'Επανάσταση που γκρεμίζει, δημιουργεί και ανοίγει νέους δρόμους στην Ιστορία είναι μια υπόθεση εντελώς διαφορετική απ' ότι ήταν το ΕΑΜ και ο δημοκρατικός στρατός.

Η 'Επανάσταση δεν είναι έργο δημαγωγών, άρχηγών ή κομμάτων, δεν είναι μία συνωμοτική ή στρατιωτική επιχείρηση οργανωμένη από ένα ολοκληρωτικό κόμμα, δεν γίνεται κατά παραγγελία, είναι ένα αυθόρμητο κοινωνικό φαινόμενο που έχει την πηγή του στη διαίρεση της κοινωνίας σε ομάδες-τάξεις με αντίθετα συμφέροντα και ειδικά γιά την εποχή μας στον παραλογισμό της σύγχρονης κοινωνίας. Ξεκινάει κατά κανόνα όταν κανείς δεν την περιμένει. Και το κύριο, το βασικό χαρακτηριστικό της, είναι η αυτόνομη δράση των μαζών.

Α. ΣΤΙΝΑΣ: ΠΡΟΑΓΓΕΙΣ ΣΤΗΝ Β' ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ Κ. ΚΑΣΤΟΡΙΑΔΗ, "ΟΥΤΕΡΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΝ 1956". ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΥΠΛΑΘΝ, ΜΑΡΤΙΟΣ 1980.

Το λαϊκό μέτωπο, το κοινό δηλαδή μέτωπο «εργατικών» και άστικων δημοκρατικών κομμάτων, γίνεται: γιά να σώσει το κοινοβουλευτικό καθεστώς από ένα φασιστικό ή στρατιωτικό πραξικόπημα. Και το κοινοβουλευτικό καθεστώς δεν είναι τίποτε άλλο από το καπιταλιστικό καθεστώς. Αυτό το μέτωπο γίνεται πάντα από τις κορυφές των κομμάτων και η «πάλη» διεξάγεται πάντα με τα νόμια μέσα. Διαμαρτυρίες και ψηφίσματα, ειρηνικές συγκεντρώσεις, εκκλήσεις στην κυβέρνηση, στον άνωτατο άρχοντα, στο στρατό, στην αστυνομία να μείνουν πιστοί στον όρκο τους, να υπερασπίσουν το πολίτευμα κλπ. Αυτή ή μορφή πάλης είναι αυτόνόγη απ' αυτό το αντικείμενο του κοινού μετώπου. 'Αλλά όλα αυτά, νομιμότητα, βουλή, συνταγμα, όρκους κλπ. οι φασίστες ή οι στρατιωτικές χούφτες τα γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια.

Η μόνη δύναμη που θα μπορούσε να απορρίψει και να συντρίψει ένα φασιστικό ή στρατιωτικό πραξικόπημα είναι μόνο οι εργαζόμενες μάζες και με τα μέσα της ταξικής πάλης. Αυτή ή δύναμη θα μπορούσε να κάνει σκόννη τους φασίστες ή τους κινηματίες στρατιωτικούς. 'Αλλά αυτή ή δύναμη της φοβάται το Λαϊκό Μέτωπο απείρως περισσότερο απ' ότι φοβάται τη στρατιωτικοφασιστική δικτατορία.

Α. ΣΤΙΝΑΣ: ΕΑΜ-ΕΑΛΣ-ΟΠΛΑ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, ΓΕΝΑΡΗΣ 1984.

Εφημερίδα ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Α. ΣΤΙΝΑΣ: ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΚΡΑΤΗ-ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1974.

ΔΙΕΘΝΗ...

SHUT DOWN WALL STREET

ΚΛΕΙΣΤΕ ΤΗ WALL STREET

*** Στις 23 Απρίλη 1990, μια μέρα μετά την περίφημη Earth Day -τη "Μέρα της Γης"-, αποφασισμένοι να προχωρήσουν σε μια ριζοσπαστικότερη διαμαρτυρία για την υποβάθμιση και την εκμετάλλευση του φυσικού περιβάλλοντος και ν'αντιπαρεθούν έτσι στον φιλελευθερίστικο και ρεφορμιστικό χαρακτήρα του γιορτασμού της προηγούμενης μέρας, οι αναρχικοί της Ν. Υόρκης διαδήλεσαν σαν στόχο τους το χρηματιστήριο, στην οικονομική καρδιά της πόλης, στην περίφημη Wall Street.

Στο τεύχος 0, του αγγλόφωνου Αναρχικού περιοδικού Alive, που εκδόθηκε τον Οκτώβρη 1990, στην Ολλανδία, η συντρόφισσα Eliza Blackweb, που είχε συμμετάσχει στον αποκλεισμό της Wall Street, σχολιάζει ως εξής τα επεισόδια:

"Απ'την αρχή, υπήρχαν σοβαρά προβλήματα. Οι συναντήσεις για την προετοιμασία της εκδήλωσης δεν ήταν σωστά οργανωμένες και απέτυχαν να προετοιμάσουν τον κόσμο για τη φύση της εκδήλωσης. Όσοι δεν είχαν συμμετάσχει στις αρχικές συζητήσεις δεν είχαν κατανοήσει ούτε τους στόχους και τη στρατηγική, αλλά ούτε και τους ίδιους τους "λόγους ύπαρξης" της ενέργειας..."

"Όπως ανακάλυψα, αργότερα, πολλοί ήταν εκείνοι που κατέβαιναν σε διαδήλωση για πρώτη φορά και, μάλιστα, σε μια διαδήλωση που αποσκοπούσε στο να μπλοκάρει δρόμους, να αντιμετωπίσει 2.000 αστυνομικούς ειδικευμένους στη διάλυση διαδηλώσεων και να κλείσει το χρηματιστήριο. Η παράλειψη των οργανωτών να πάρουν κάποια μέτρα αντιμετώπισης αυτής της απειρίας πολλών διαδηλωτών και να εφαρμόσουν κάποιες τεχνικές αποφυγής των συλλήψεων, δεν ήταν απλά "αχαρκτήρηστη", αλλά εγκληματική, αφού εγκατέλειψε πολλούς διαδηλωτές στο έλεος των μπάντων που είχαν διεισδύσει με πολιτικά στη διαδήλωση... Χάρη στους χαφιέδες, οι ομάδες κρούσης διαλύθηκαν σχεδόν αμέσως, ενώ πολλά μέλη ομάδων δεν ήξεραν τι να κάνουν μετά τη σύλληψη των "αρχηγών" τους.

Δεκάδες άτομα συνελήφθησαν και μερικά κακοποιήθηκαν κτηνωδώς από τους μπράτσους... Αν και μερικοί δρόμοι αποκλειστήκαν μ'επιτυχία, σύντομα η όλη ιστορία εκφυλίστηκε σ'ένα κυνηγητό των διαδηλωτών απ'την αστυνομία... Ποτέ δεν θα δημιουργήσουμε μια κοινωνία χωρίς καταναγκασμό και εκμετάλλευση, αν δεν πάσουμε να δρούμε σαν μια βίαιη και καταναγκαστική πρωτοπορεία. Με τις πράξεις και την προπαγάνδα μας θα πρέπει να προσφέρουμε στην κοινωνία μία πραγματικά ριζοσπαστική, εναλλακτική λύση, μια λύση που θ'αφήνει τα άτομα να οραματίζονται την ισοτιμία και τον αλληλοσεβασμό, την έλλειψη εξουσίας και επιβολής... Έχουμε ακόμη πολύ δρόμο..."

ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΣΤΗ ΧΙΑ

"Τη στιγμή που, οι εραστές της αρχής και οι διαχειριστές της εξουσίας, μάς νόμιζαν εκμηδενισμένους, άφωνους, ένα απλό κεφάλαιο της ιστορίας, η Acción Directa εμφανίζεται, σαν αναμφισβήτητη απόδειξη του ότι υπάρχουμε και συνεχίζουμε τον αγώνα μας ενάντια σε κάθε μορφή εκμετάλλευσης και κυριαρχίας.

Στη διάρκεια των τελευταίων 16 χρόνων, οι αναρχικοί συμμετείχαν ενεργά, αλλά ατομικά, στον αγώνα ενάντια στη στρατιωτική δικτατορία για την υπεράσπιση των ανθρωπίνων, συνδικαλιστικών, εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη διάδοση των αναρχικών ιδεών στους καταπιεσμένους.

Μερικοί συμμετείχαν ενεργά στον αγώνα αυτό, από την εξορία, στηρίζοντας και βοηθώντας το αντιδικτατορικό κίνημα στο εσωτερικό της χώρας. Η εμφάνιση νέων, αντιεξουσιαστικών μορφών αγώνα και οργάνωσης στο επίπεδο όλου του πληθυσμού, των φοιτητών και των εργατών, υποχρεώνει τους αναρχικούς της Χιλή να αντιμετωπίσουν την αναγκαιότητα μιας ενεργητικής και οργανωμένης παρουσίας στο κοινωνικό κίνημα.

Αυτό δεν σημαίνει πως πρόθεσή μας είναι η οικοδόμηση κάποιου κόμματος ιεραρχικού που να αποβλέπει στην κατάληψη της πολιτικής εξουσίας του κράτους ή στον έλεγχο της κοινωνίας. Αντίθετα, πρόθεσή μας είναι το να συμβάλλουμε στην ανάπτυξη και στη διαφανοποίηση του, αυτόνομου και από τη φύση του αντιεξουσιαστικού, κοινωνικού κινήματος που έχει εκδηλωθεί σε μεγάλα τμήματα της κοινωνίας. Μ'αυτό τον τρόπο, δεν θα υπάρχει στο κίνημα θέση για ηγέτες, για γενικούς γραμματείς, για "εραστές" της αρχής ή για εξουσιαστές, οποιαδήποτε μάσκα κι αν φορούν..."

(από το κύριο άρθρο της Acción Directa, No 0. Σεπτ'90. Σαντιάγο).

*** Ένας 29χρονος Βρετανός, αυτοπυρπολήθηκε, μπροστά στην βασιλίσσα Ελισάβετ Β', αφού έσπασε τον αστυνομικό κλοιό, στις 11/11/1990, στις εκδηλώσεις για την μνήμη των νεκρών των δύο παγκοσμίων πολέμων.

*** Στις 11/11/90, εκτελέστηκε στην Τουρκία, ο εισαγγελέας Ficret Niyazi Gen, υπεύθυνος για τα βασανιστήρια σε βάρος χιλιάδων Τούρκων και Κούρδων κρατουμένων. Την ευθύνη της εκτέλεσης ανέλαβε η Dev Sol (Επαναστατική Αριστοκράτεια). Στο μεταξύ, πάνω από 1.100 κρατούμενοι στις φυλακές της Τουρκίας συνεχίζουν την απεργία πείνας, που άρχισαν πριν δυο περίπου μήνες, διαμαρτυρόμενοι για τα σε βάρος τους βασανιστήρια και τις άβυσσες συνθήκες κράτησής τους.

*** Υποχρεωτικό έγινε το μάθημα των θρησκευτικών για τις μαθήτριες και τους μαθητές των δημοτικών σχολείων της Πολωνίας. Την ίδια εποχή το ομοσπονδιακό δικαστήριο της Λωζάνης στην καπιταλιστική Ελβετία, έκρινε αντισυνταγματική την τοποθέτηση εσταυρωμένων στις αίθουσες των σχολείων. (Le Canard Enchaîné, 3/10/90). "Ετσι, η θρησκεία, αντί να είναι μια καθαρά ατομική υπόθεση, γίνεται μια υπόθεση κρατική...", καταλήγει το σχετικό σχόλιο του Le Libertaire. (Νοέμβριος 1990).

*** 20 περίπου οπλισμένοι κρατούμενοι συνέλαβαν στις 13/11/90, σαν ομήρους, επτά μέλη του προσωπικού φύλαξης, σε φυλακή της Ισπανίας. Οι κρατούμενοι εξεγέρθηκαν με αίτημα την βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης.

*** Στις 4/9/90 πέθανε, στη Βιέννη, ο Robert Verbelen, υπεύθυνος για τη βολοφονία εκατοντάδων Βέλγων, στη διάρκεια της κατοχής. Ο Verbelen, που το 1959 πήρε την αυστριακή υπηκοότητα, αθωώθηκε απ' την αυστριακή δικαιοσύνη το 1965, χάρη στις υπηρέσιες που προσέφερε σαν πράκτορας της αμερικανικής C.I.A. (Α INFOS-Βελγική έκδοση-No 3, Σεπτ' 1990).

*** Το στρατιωτικό μνημείο της Βελγικής πόλης Louvain, βάφτηκε ροζ και καλύφτηκε με συνθήματα ενάντια στον πόλεμο και τους милитаристές, τη νύχτα της 10/9/90. Η Βελγική βιομηχανία όπλων, ωστόσο, φαίνεται να μην "μαδάει". Έτσι, στις 20/9/90, η Fabrique Nationale (κατασκευαστής των FN) έκλεισε συμφωνία ύψους 72 δισεκατομμυρίων δολαρίων για την πώληση όπλων σε χώρες (μη κατανομαζόμενες) που έχουν εμπλακεί στην "κρίση του Κόλπου". (Α INFOS-Βελγική έκδοση-No 3, Σεπτ. 1990).

ΔΥΟ-ΤΡΕΙΣ ΣΚΕΥΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ

"ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΚΟΛΠΟΥ"

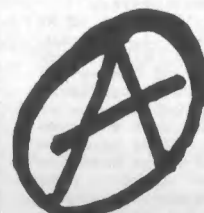
Περισσότερο απησυχαστικοί, ακόμα κι απ'τον πολέμοχαρη πρόεδρο των Η.Π.Α., εμφανίζονται κάποιοι ειρηνιστές...

Δεν διστάζουν να βάλλουν στο (δίο) τσουβάλι από τη μια τον Σαντάμ Χουσεΐν κι από την άλλη τον Μπους και τον Γκορμπατσώφ και την θάτσερ και τον Μιτερνάν κι όλη την ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ και το αλφαστο μνήμη "Σύμφωνο της Βαρσοβίας" και γενικά, όλο τον κόσμο, εκπροσωπούμενο απ'τον Ο.Η.Ε. και τον γραμματέα του.

Ακόμα πιο συχαμεροί, εκείνοι οι πρώην αντιαποικιοκράτες, που, ενώ το 1960 έσκουζαν ενάντια στις αμερικανο-αγγλικές επεμβάσεις στις εραβικές χώρες, τώρα, κλαίνε για την παραβίαση της "ανεξαρτησίας" του "κράτους" του Κουβέιτ και για τα "όσα τραβάει ο Κουβελιτιανός λαός, που έχασε τον αγαπημένο του εμίρη". Και σπεύδουν να χαρακτηρίσουν τον Σαντάμ Χουσεΐν, ύποπτο και να διαδόνουν πως η "εισβολή του Ιράκ στο Κουβέιτ" δεν είναι παρά ένα κόλπο της C.I.A., σε συνεργασία με τον Χουσεΐν, για να ρυθμιστούν οι τιμές του πετρελαίου προς όφελος των ιμπεριαλιστών.

Όσο για κάποιους Αναρχικούς που λένε πως, στο κάτω-κάτω, κι ο Χουσεΐν δεν είναι, παρά ένας ηγέτης, που το μόνο που του ταιριάζει είναι η κρεμάλα, συμφωνούμε απόλυτα μαζί τους. Μόνο που, δεν θα ήταν πιο σωστό, ρε σύντροφοι, πριν πάμε στη Βαγδάτη να κρεμάσουμε το Χουσεΐν, να πεταχτούμε δυο λεπτά μέχρι το Σύνταγμα και την Ηρώδου Αττικού;

*** Από αλληπαλλήλες εκρήξεις σε εργοστάσιο χημικών, λίγο πιο 'εξω από την Βομβάη, στην Ινδία, σκοτώθηκαν 20 εργαζόμενοι και τραυματίστηκαν άλλοι 20 περίπου, στις 6/11/90. Επανάληψη της Union Carbide και της τραγωδίας της Μπονάλ...

*** Στις 15/8/90, πάνω από 4.000 εργαζόμενοι, στην Ανατολική Γερμανία, κατέβηκαν στους δρόμους διαμαρτυρόμενοι για τις άθλιες οικονομικές συνθήκες και την ανεργία. Οι διαδηλωτές κατάγγειλαν ότι οι ηγέτες της Δυτικής Γερμανίας, σε συνεργασία με την Ανατολικογερμανική κυβέρνηση, οδηγούν τη χώρα σε χρεωκοπία, με σκοπό το να αγοράστεί θνητότερα απ' τις δυτικογερμανικές επιχειρήσεις και τις πολυεθνικές. Στις 24/8/90, οι αρχές της Ανατολικής και της Δυτικής Γερμανίας ανακοίνωσαν ότι τα συστήματα κοινωνικής ασφαλισής των δύο χωρών δεν θα υπάρξουν να ενοποιηθούν, πριν περάσουν 5-7 χρόνια. πράγμα που σημαίνει ότι οι κάτοικοι της ανατολικής περιοχής της η-ηδ εκμεταλλεύονται- Γερμανίας θα στερθούν ακόμα και την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. (Α INFOS-Γερμανική έκδοση-Νο 4, Σεπτ' 90). Παράλληλα, οι διαδηλώσεις ενάντια στην ενοποίηση των δύο Γερμανιών συνεχίζονται και μετά την επίσημη ένωση, δείχνοντας ότι πολλοί Γερμανοί εξακολουθούν να μην επηρεάζονται ούτε από την έντεχνα καλλιεργημένη εθνικιστική υστερία, ούτε απ' τον εξίσου έντεχνα καλλιεργημένο "θρίαμβο" του καπιταλισμού.

*** Στην προσπάθειά του να διαλύσει τις τρομοκρατικές ομάδες των τριχρόνων και τετραχρόνων Παλαιστινίων, ο γενναίος Ισραηλινός στρατός άνοιξε και πάλι πυρ εναντίον των αόλων τρομοκρατών, το Σάββατοκύριακο 3-4/11/90, στην Ιερουσαλήμ, σκοτώνοντας ένα άτομο και τραυματίζοντας σοβαρά άλλα τριακόσια. Η διεθνής κοινότητα, αναγκασμένη, καταδίκασε και πάλι τον ... Σαντάμ Χουσεϊν!!!

*** ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΠΡΟΤΑΣΙΑΣ ΖΩΩΝ! Με νόμο που ψηφισε στις 24/9/90, η Βελγική βουλή, απαγορεύεται η μετά θάνατο σφαγή στρατιωτικών αλάνων και μουλαριών και η πώλησή τους στις κρεατοβιομηχανίες... (Α INFOS-Βελγική έκδοση-Νο 3, Σεπτ' 1990).

*** 46 κιβώτια, 23 που περιέχουν το αρχείο της Confederación Nacional del Trabajo και 21 με το αρχείο της Federación Anarquista Iberica, επιστρέφονται, τελικά, στη CNT και στη FAI από το διεθνές Ινστιτούτο Κοινωνικής Ιστορίας του Άμστερνταμ, όπου είχαν μεταφερθεί το 1939, μετά την επικράτηση του φράνκο. Στη διάρκεια του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου, τα αρχεία είχαν φυγαδευτεί και είχαν φυλαχτεί στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, για να γυρίσουν, μετά τον πόλεμο, στο Άμστερνταμ. Τώρα, φαίνεται πως η οδύσσεια των αρχείων-που περιέχουν και πολύτιμα στοιχεία για τη συμμετοχή Ελλήνων Αναρχικών στον εμφύλιο πόλεμο- τελειώνει.

*** Στις 3/3/90, στο Bilbao, έγινε η ιδρυτική συνδιάσκεψη της Euzkai Herriko Federakunde Anarkista-της Βασκικής Αναρχικής Ομοσπονδίας. (Αlive, No 0, Οκτ' 90).

*** Το 1988, 11 εργάτες της κρατικής ηλεκτρικής εταιρίας της Νιγηρίας (NEPA) καταδικάστηκαν σε ισόβια κάθειρξη επειδή συμμετείχαν σε απεργία, ζητώντας ανθρώπινες συνθήκες ζωής και εργασίας. Χάρη στη μαχητική συμπαράσταση-κύρια των Νιγηριανών Ελευθεριακών Σοσιαλιστών-η ποινή μετατράπηκε, τελικά, σε κάθειρξη 10 ετών. Τώρα, η Ένωση Ελευθεριακών Σοσιαλιστών της Νιγηρίας, απευθύνει έκκληση στο Διεθνές Αναρχικό Κίνημα για να απελευθερωθούν οι φυλακισμένοι εργάτες: M.A. Odeina, S.F. Adekunmi, C.N. Olofor, D.A. Olatokun, J.N. Olotu, C.E. Dortie, B.B. Oye, K.E.G. Okofofor, E. Eguakgebe, E.O. Kuye και J.K. Olatunde. Η Ένωση Ελευθεριακών Σοσιαλιστών Νιγηρίας και ο Αναρχικός Μαύρος Σταυρός της Αθηνάς, καλούν, λοιπόν, όσους νοιώθουν την αδικία ενάντια στους Νιγηριανούς αγωνιστές, σαν προσβολή όλης της ανθρωπότητας, να απαιτήσουν την άμεση απελευθέρωση των 11 της NEPA, γράφοντας στον: Ibrahim Babangida, Office of the president, LAGOS-NIGERIA.

*** ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΠΡΟΤΑΣΙΑΣ ΖΩΩΝ! Με νόμο που ψηφισε στις 24/9/90, η Βελγική βουλή, απαγορεύεται η μετά θάνατο σφαγή στρατιωτικών αλάνων και μουλαριών και η πώλησή τους στις κρεατοβιομηχανίες... (Α INFOS-Βελγική έκδοση-Νο 3, Σεπτ' 1990).

*** Πάνω από 10.000 Ρουαντέζοι πρόσφυγες στην Ουγκάντα και στην Τανζανία αποφάσισαν να πάρουν τα όπλα ενάντια στο δικτατορικό καθεστώς της πατρίδας τους, που αρνείται να τους επιτρέψει να επιστρέψουν, ισχυριζόμενο ότι... δεν έχει που να τους βάλει. Ο δικτάτορας Juvenal Habyarimana, κάλεσε τις κυβερνήσεις της Γαλλίας, του Βελγίου και του γειτονικού Ζαίρ, να τον βοηθήσουν να "εμποδίσει το κύμα των προσφύγων, που θα οδηγήσουν την οικονομία της Ρουάντα σε καταστροφή και το λαό της σε λιμοκτονία". Οι τρεις κυβερνήσεις αποφάσισαν να ανταποκριθούν για λόγους... ανθρωπιστικούς!!! 'Ηδη, έχουν σταλεί στη Ρουάντα μονάδες της γαλλικής Αεγώνας των Ξένων, Βέλγοι αλεξιπτωτιστές και 1.000 άνδρες της Διεθνής προεδρικής φρουράς του Ζαίριου δικτάτορα Mobutu, που στις αρχές του καλοκαιριού κατέσφαξαν τους εξεγερμένους Ζαίρινούς φοιτητές, στο Lumumbashi. (Le Monde Libertaire, No 798, 18-24/10/1990).

*** Την 1/9/90, στο Vichy της Γαλλίας, οργανώθηκε συγκέντρωση ενάντια στη σχεδιαζόμενη επίσκεψη, (για τις 14/9/90) στην πόλη, του φασίστα Le Pen. Οι συγκεντρωμένοι redskins, zoulous, beurs και πάρα πολλοί punks, προχώρησαν σε καθιστική διαμαρτυρία έξω απ' το Δημαρχείο απαιτώντας να δουν τον Δημάρχο Claude Malhuret. Την ίδια στιγμή, στο σιδηροδρομικό σταθμό της πόλης, που απέχει αρκετά χιλιόμετρα απ' το Δημαρχείο, ένας ναζιστής skin προκάλεσε κάποιους νεαρούς που δεν άντεξαν και του έριξαν μερικές φάπες. Άλλοι που δεν ήθελαν η αστυνομία, επιτέθηκε στους συγκεντρωμένους στο Δημαρχείο, τους διέλυσε βία και συνέλαβε δύο απ' αυτούς, που στη συνέχεια τους άφησε ελεύθερους. Το ίδιο βράδυ, στις 8.30, ο σύντροφός, μας Bruno Theuil, περπατούσε αμέριμνος στην πλατεία ταχυδρομίου, όταν τον διπλόρωσε ένα αυτοκίνητο. Τρεις skinheads πετάκθηκαν από μέσα και τού επιτέθηκαν. Αμυνόμενος, ο Bruno χτύπησε τον έναν απ' αυτούς, έσπασε το παρμπρίζ του αυτοκινήτου τους και κατάφερε να γλυτώσει. Οι τρεις ναζιστές πήγαν, τότε, και ζήτησαν βοήθεια απ' τους μπάτσους, καταθέτοντας μήνυση κατά του Bruno. Οι μπάτσοι δεν έχασαν στιγμή. Μέσα στη νύχτα, εξαπόλυσαν πραγματικό ανθρωποκυνηγητό. Δεκάδες αντιφασίστες οδηγήθηκαν στα τμήματα, όπου τους ανέκριναν, τους πήραν αποτυπώματα, τους φακέλωσαν. Κανένας νεαρός, που να έμοιαζε με punk, δεν γλύτωσε. Οι μπάτσοι του Vichy είχαν θυμηθεί τις παλιές καλές μέρες του στρατηγού Petain. Την άλλη μέρα, ο Bruno Theuil οδηγήθηκε στο δικαστήριο, όπου-όπως ήταν αναμενόμενο-καταδικάστηκε σε φυλάκιση 4 μηνών, χωρίς μετατροπή και ανασταλτικό αποτέλεσμα. Το αντιφασιστικό κίνημα είναι, ωστόσο, αποφασισμένο, να μην αφήσει τον Bruno στη φυλακή. Εν όψει της εκδίκασης της έφεσης, που έχει καταθέσει, οι αντιφασίστες, σ' όλη τη Γαλλία, κινητοποιούνται για την απελευθέρωσή του. (Le Monde Libertaire, No 798, 18-24/10/1990).

*** Μαθητικές διαδηλώσεις έγιναν σ' όλες τις πόλεις της Γαλλίας, στις 12/11/90. 10.000 στην Τουλούζ, 12.000 στην Γκρενόμπλ, 15.000 στη Νάντη, 15.000 στη Μασσαλία, 20.000 στο Μπορντό και περισσότεροι από 120.000 μαθητές λυκείων στο Παρίσι. Διαδήλωσαν ζητώντας περισσότερα λεφτά για την παιδεία, εκσυγχρονισμό των σχολικών προγραμμάτων και καλύτερες συνθήκες. Η διαδήλωση, στο Παρίσι, που ξεκίνησε, στις 2.30 το μεσημέρι, από τη Βασίλλη με κατεύθυνση την πλατεία Λυσίων δέχτηκε βίαιη επίθεση των C.R.S. (των γαλλικών Μ.Α.Τ.). Εκατοντάδες είναι οι τραυματίες κι από τις δύο μεριές.

*** Σάββατο 3 Νοέμβρη, έγιναν σε αρκετές πόλεις της πρώην Ανατολικής Γερμανίας διαδηλώσεις ενάντια στην ενοποίηση των δύο Γερμανιών. Συμμετείχαν ομάδες αριστερών, οκολόγων, αυτόνομων καταληψιών, αναρχικών. Στο Βερολίνο, η διαδήλωση είχε δεκάδες χιλιάδες άτομα, ενώ η συμπεριφορά των μπάτσων ήταν προκλητική κι αν δεν έγιναν επεισόδια ήταν γιατί οι διαδηλωτές δεν ενέδωσαν στις προκλήσεις. Σε άλλες πόλεις, όμως, έγιναν συγκρούσεις. Όπως στο Kreuzberg, όπου έγιναν συγκρούσεις. Ο κόσμος αντιμετώπισε τους μπάτσους με πετροβολητό και μολότω. Στη Λειψία, την ίδια ώρα που γινόταν η διαδήλωση, οι αστυνομικοί προκάλεσαν επεισόδια σε ποδοσφαιρικό αγώνα, λίγα χιλιόμετρα πιο πέρα, πυροβολώντας στο μαχόν, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί επιτόπου ένας φίλαθλος. Οι φιλοκυβερνητικές εφημερίδες έκαναν λόγο για συνετή στάση της αστυνομίας, για σκληρούς πυρήνες ταραχοποιών που φορούσαν κουκούλες και ξεκόλαγαν πλάκες από το έδαφος.

*** Μέσα σε εκρήξεις βομβών στην είσοδο της κατοικίας του προέδρου των Η.Π.Α., στην Όζκα και διαδήλωση 50.000 περίπου Γျပαννέζων, έγινε η ενδρόνιση του νέου αυτοκράτορα της Ιαπωνίας Ακίχιτο, στις 12/11/1990.

*** Στις 12/11/90, η αστυνομία του Βερολίνου προσπάθησε να εκκενώσει βίαια καταληψιμένο από άστεγους κτίριο. Οι καταληψίες αντιστάθηκαν. Τραυματίστηκαν πολλά άτομα και μερικοί μπάτσοι. 12 καταληψίες συνελήφθησαν.

*** Συνελήφθη από την τουρκική αστυνομία ο εκδότης του απαγορευμένου περιοδικού "2.000 'e dogru" ("Προς το 2.000"), Dogu Perincek και οδηγήθηκε στις φυλακές του Diyarbakir. Ο Perincek κινδυνεύει να καταδικαστεί σε κάθειρξη 25 ετών εξ αιτίας των άρθρων του που μιλούσαν για την καταπίεση των Κούρδων από τις τουρκικές αρχές. (Le Libertaire, No 110, Νοεμ. 1990).

Έντυπα-Εκδόσεις

*** LE MONDE LIBERTAIRE (Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ), τεύχη 797-801 (από 11/10/90 μέχρι 14/11/90). Εβδομαδιαία εφημερίδα της Γαλλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας (FAF).

*** Α INFOS (ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ), Βελγική έκδοση, No 3, Σεπτ. 1990.

*** LE LIBERTAIRE (Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟΣ), No 110, Νοέμβρης 1990. Έντυπο της Ένωσης των Αναρχικών της Γαλλίας (Union des Anarchistes).

*** BLACK FLAG (ΜΑΥΡΗ ΣΗΜΑΙΑ), No 200, Σεπτεμβρίου 1990. Μηνιαία Αναρχική εφημερίδα απ' το Λονδίνο.

*** ALIVE (ΖΩΝΤΑΝΟΙ), No 0, Οκτώβρης 1990. Αγγλόφωνο περιοδικό με νέα από το διεθνές Αναρχικό Κίνημα. Εκδίδεται στην Ολλανδία.

*** ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΕΣ ΤΗΣ ΗΜΙΣΕΛΗΝΟΥ, No 5, Νοέμβρης 1990. Περιοδικό από τις καταλήψεις σπιτιών στην Αθήνα.

*** ANARCHY, No 25, Καλοκαίρι 1990. Περιοδικό με πολλά και ποικίλη ύλη από την Columbian Anarchist League των Η.Π.Α.

Τελευταία βτίχη:
Έγινε η εξέγερση στις
Φυλακές Λαρίσας,
Συνεχίζει η Πάτρα...

Η ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ (α)ΥΠΑΡΚΤΟΥ "ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ" ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΥΠΑΡΚΤΗ ΦΡΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

ΟΧΙ ΑΛΛΑ ΠΡΟΒΑΤΑ ΣΤΟ ΣΦΑΓΕΙΟ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙ- ΝΟΤΗΤΑΣ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΣΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΜΕΤΑΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ-
ΤΕΧΝΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ
ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ